

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **J. T.**, zastoupeného advokátem Mgr. Martinem Jančou, Mikulášské náměstí 11, Plzeň, proti žalovanému: **Městský úřad Rokycany**, Masarykovo náměstí 1, Rokycany, proti rozhodnutí ze dne 27. 12. 2023, čj. MeRo/5989-1/OŽP/23, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 8. 2024, čj. 57 A 49/2024-20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobcovi sousedé (majitelé sousední nemovitosti) získali v prosinci 2023 od Městského úřadu Rokycany souhlas se zbudováním průzkumného hydrogeologického vrtu. Žalobce se o vydaném souhlasu dozvěděl v dubnu 2024 z dopisu, který mu poslala společnost – zhotovitelka vrtu (žalobce byl dopisem žádán, aby zpřístupnil svou studnu za účelem měření změn její hladiny). Tentýž měsíc se žalobce prokazatelně seznámil s úplným zněním vydaného souhlasu (*své podrobné výhrady proti němu sepsal žalobce v podnětu k provedení průzkumného řízení ze dne 22. 4. 2024*).

[2] V srpnu 2024 žalobce napadl souhlas u Krajského soudu v Plzni. Neuspěl. Krajský soud žalobu pro opožděnost odmítl; lhůta k podání žaloby totiž uplynula už v červnu 2024, dva měsíce poté, co se žalobce se souhlasem seznámil.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce kasační stížnost (nyní tedy vystupuje jako *stěžovatel*). Stěžovatel má za to, že jeho žaloba nebyla opožděná. Nejprve totiž podal

žalobu k Okresnímu soudu v Rokycanech. Okresní soud řízení o ní pro svou nepříslušnost zastavil a stěžovatele poučil, že podá-li do jednoho měsíce žalobu u správního soudu, bude dnem jejího podání den, kdy podal návrh na zahájení občanského soudního řízení.

[4] Městský úřad ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že průzkumný hydrogeologický vrt byl v září 2024 odvrtán (zlikvidován). Z průzkumného vrtu nadto nelze čerpat podzemní vodu, existence vrtu tedy ani nemohla ovlivnit hladinu vody v okolních studních.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Vodoprávní úřad vydává souhlas ke stavbám, zařízením nebo činnostem, u kterých vodní zákon nevyžaduje povolení, které však mohou ovlivnit vodní poměry; takový souhlas je potřeba mimo jiné ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je následné využití průzkumného díla na stavbu k jímání podzemní vody [§ 17 odst. 1 písm. i) zákona č. 254/2001 Sb., vodního zákona]. Souhlas vodoprávního úřadu, který není podkladovým aktem pro navazující správní rozhodnutí, lze samostatně napadnout správní žalobou (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2023, čj. 6 As 201/2022-44, bod 16). Souhlas s průzkumným dílem, které lze potenciálně využít k jímání podzemní vody (tedy s průzkumným vrtem), není podkladovým aktem; už na základě souhlasu lze průzkumný vrt provést.

[7] Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu lze podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Tato lhůta je zachována, pokud je v ní žaloba podána soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, tento soud řízení zastaví, a žalobce do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení podá žalobu u věcně a místně příslušného správního soudu (§ 72 odst. 1 a 3 s. ř. s.). Není-li rozhodnutí správního orgánu žalobci doručováno, ani jinak oznamováno – protože nebyl účastníkem správního řízení – odvíjí se dvouměsíční lhůta od okamžiku, kdy se žalobce měl možnost seznámit s obsahem napadeného rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 11. 10. 2023, čj. 1 As 64/2023-91, bod 20)

[8] Stěžovatel správní žalobu podal více než tři měsíce poté, co se seznámil s rozhodnutím, které správní žalobou napadl. Ve stanovené dvouměsíční lhůtě nepodal ani občanskoprávní žalobu k Okresnímu soudu v Rokycanech. NSS z vyžádaného spisu okresního soudu zjistil, že se stěžovatel na okresní soud obrátil 3. 7. 2024, tedy už po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Proto nemohla být včasná ani správní žaloba, kterou stěžovatel podal několik dní (tj. do jednoho měsíce) od zastavení řízení před okresním soudem. Krajský soud postupoval správně, když stěžovatelovu správní žalobu usnesením odmítl.

[9] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto jeho kasační stížnost zamítl. Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti; žalovanému nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 30. října 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu